

O B S A H

I.	O metodách systematické práce v botanice	7
II.	Fysiognomická metoda	12
III.	Metoda morfologická	24
1.	Znaky podstatné a nepodstatné	25
2.	Metoda teratologická	29
3.	Vývojová souběžnost znaková (evoluční paralelismus) .	30
4.	J. KISLING r. 1748 o stavbě těla rostlinného	32
5.	LINNÉ jako sjednotitel tvaroslovného názvosloví a zakladatel srovnávací morfologie	34
6.	CASPAR FRIEDRICH WOLFF 1759, 1764	43
7.	JOHANN WOLFGANG GOETHE o metamorfóze rostlin (1790)	45
8.	Theorie a hypothesy o jednotné skladbě těla rostlinného .	52
9.	Několik poznámek o smyslu srovnávací morfologie .	56
10.	Vývoj listu se zřením na útvary palistové	60
11.	Význam karpologie pro systematiku	66
IV.	Metoda observační (studium v terénu)	72
1.	Lze rozlišit observační metodou modifikace od ekotypů?	74
2.	Studium ekomorfos observační metodou	76
3.	Střední a přechodní formy nehybridního původu . . .	77
4.	Některé jiné přednosti observační metody	77
a)	Znaky, které zanikají na sušených rostlinách	78
b)	Znaky, které nejsou patrný na neúplných herbářových exemplářích	78
c)	Příklady	79
d)	Dobré druhy, jichž rozdíly jsou v přírodě velmi nápadné, v herbářích na špatných exemplářích někdy méně zřetelné	83
e)	Zjištování barvy <i>in vivo</i>	84
5.	Systematické studium dřevin	89
6.	Zjištování mísenců v přírodě observační metodou .	90
V.	Biometrické (statistické) metody v soustavné botanice	93
VI.	Metody rostlinogeografické	97
1.	Úvodní poznámky	97

2. VAVILOVOVA diferenciаční systematicko-geografická metoda pro určení vývojových středisek	100
3. Studium areálů a jejich rozsahu	102
4. Eurytopní areály a geografická isolace	107
5. Ostrovní květeny	109
6. Areály rostlin stélikatých (<i>Thallophyta</i>)	110
7. Soustava antropofytů	113
8. Prvky dealpinské a praealpinské	118
9. Studium areálů rostlin, doložené konkretními příklady	119
a) <i>Gymnospermae</i>	120
a) <i>Taxus</i>	121
β) <i>Larix</i>	123
b) Rod <i>Koeleria</i> s hlediska geografického a vývojového	126
c) Několik dalších příkladů	129
10. Několik poznámek o významu rostlinné sociologie pro systematiku	132
VII. Paleobotanická metoda	134
1. Dějinný vývoj paleobotaniky, její metody i význam pro systematiku	134
2. <i>Proteaceae</i> na severní polokouli	141
3. Rozbor třetihorní květeny Aljašky	142
4. Třetihorní květena jižní Anglie rázu převážně tropického a malajského	143
VIII. Pokusné metody genetické	145
1. Smysl genetických metod v systematici	145
2. Pokusné kultury s jestřábníky (NÄGELI a PETER, 1885)	152
3. Transplantační metoda	153
4. Význam a úkoly botanických zahrad	155
5. Geneticko-systematický rozbor jednoho druhu (<i>Chelidonium majus L.</i>)	156
IX. Anatomická, ontogenetická a chemická metoda	163
X. Serologie ve službách rostlinné systematiky	170